

“Beton was destijds modern, daar weet ik nog wel van. Jansma kwam er mee op de proppen”. Collectie Wil Janssen.

Jacob Vriendjes steekt z'n hand tergend langzaam op. De anderen vallen stil. “Julie vergeten, dat we ook nog in het beton hebben gezeten (gewerkt). Beton was toentertijd modern. Daar weet ik nog wel van. Jansma kwam er mee op de proppen, maar het was wel een bepaalde uitvinding, een soort systeem, zal ik je vertellen. Het was toen bedacht door ene ingenieur Ringers (mogelijk dr.ir. J.A. Ringers, gehuwd met een dochter van de opzichter van de Hondsbossche H.G.Th. Mann en na 1920 geruime tijd in Noord-Holland

werkzaam). Die was van de Waterstaat of van de Provincie of zoiets, dat weet ik niet meer. Maar hij had het uitgevonden met dat beton. En dat waren nog hele gevaarten, hoor, die betonblokken. Ik dacht van 80 bij 45 en van 45 bij 45 cm. Zodoende pasten die blokken allemaal precies in mekaar. Die blokken waren per stuk wel een paar meter lang. Er was helemaal een apart ploegje dat die dingen bovenop de dijk naast het smalspoortje dat daar lag, maakte. Ja, alleen als het hoogwater was vanzelf. Aars (anders) moesten we aan

“Dat gewroet met dat ijs en in die kou. Nee hoor niks gedaan. Het was dan gewoon hufferig werk”. Foto februari 1929. Collectie Hoogheemraadschap Hollands Noorderkwartier.

de dam werken of stenen storten of zo. Ik dacht dat we in 1935, '36 en '37 aan dat beton gewerkt hebben”. “Daar kon je wel eens gelijk in hebben”, valt De Waard Vriendjes bij. “Ik weet er ook wel van. Maar ik dacht dat we maar een zo'n dam van beton gemaakt hadden. Ik weet wel dat we rijen palen heiden, achter mekaar. Rijen grenen en eiken palen sloegen we erin. Dat was mooi werk, man. Nou schiet me ook nog te binnen dat we dat beton rechtop in de dijk zetten, maar of dat nou tegelijk met dat hoofd was, dat weet ik niet meer precies”. Wim kijkt naar de zoldering en probeert z'n geheugen op deze manier extra te prikkelen, maar hij blijft stilletjes naar boven zitten kijken.